

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a ... felperesnek a dr. Maschefszy Etele ügyvéd ... által képviselt ... alperes ellen igazgatósági határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 11.G.41.559/2008. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2009. október 15-én kelt 16.Gf.40.391/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.391/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperes lakásszövetkezet alapszabályának bevezető rendelkezései - többek között - azt tartalmazzák, hogy az alperes a tagok személyes közreműködésével, vagyoni hozzájárulásával, demokratikus önkormányzat keretén belül fejti ki a lakóházak fenntartására, üzemeltetésére és rendeltetésszerű használatának biztosítására, - elsősorban tagjai részére - a lakossági szolgáltatások szervezésére és nyújtására, valamint az épületek korszerűsítésére irányuló, közhasznú tevékenységét.

Az alapszabály 5.4. pontja értelmében az alperes kizárhatja a tagját, ha az neki felróható módon a szövetkezet érdekét súlyosan sértő, vagy veszélyeztető magatartást tanúsít, vagy a tagsági viszonyból eredő kötelességeinek egy hónap időtartam alatt - felszólítás ellenére - sem tesz eleget, vagy ha közös költség tartozása a mindenkor közös költség havi összegének négyszeresét meghaladja, és azt felszólítás ellenére két hónapon belül nem rendezi.

Az alapszabály említett pontja a kizárásról szóló döntéshozatalt az igazgatóság hatáskörébe utalja.

2008. szeptember 2-án az igazgatóság kizárta a felperest a szövetkezetből. Álláspontja ugyanis az volt, hogy a felperes felróható módon, szándékosan, rendszeresen ismétlődően a szövetkezet érdekeit súlyosan sértő magatartást tanúsított, amikor az egyik lakás tulajdonosának postaládájából, annak tudta és felhatalmazása nélkül, küldeményeket tulajdonított el.

A felperes a 2008. október 3-án előterjesztett keresetében a kizárásáról szóló határozat hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a támadott határozat az alperes alapszabályának a tag kizárására vonatkozó rendelkezéseit sérti. Állította, hogy nem tanúsított az alperes érdekeit sértő magatartást, kizárólag egy tulajdonos társával került személyes ellentétbe.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény /továbbiakban: Lsztv./1. § /2/ bekezdése folytán irányadó Ptk. 38. §-a értelmében a szövetkezetnek célja a tagjai egyes társadalmi szükségleteinek - pl. a magántulajdon védelmének, - a biztonságos és élhető lakó környezethez való jogosultság biztosítása. A felperes magatartásával az alperes érdekeit sértette, illetve veszélyeztette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének helyadott. Az általa támadott igazgatósági határozatot hatályon kívül helyezte. Álláspontja az volt, hogy a jogvita eldöntése során alkalmazandó Lsztv. 38. § /1/ bekezdés a/ pontjában írt, a tag lakásszövetkezetből való kizárását megalapozó, a lakásszövetkezet érdekét súlyosan sértő vagy veszélyeztető magatartást megállapítani nem tudta. A felperes kizárólag az egyik tulajdonostárs érdekeit sértette.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Jogi álláspontja az volt, hogy a tag kizárását megalapozó magatartást a lakásszövetkezet tevékenységének tükrében kell vizsgálni. Az Lsztv. 2. § /1/ bekezdése és /6/ bekezdése szerint ugyanis a lakásszövetkezet lakóépületek építésére és fenntartására létrejött gazdálkodó szervezet, amely a tevékenységének ellátása céljából vállalkozási tevékenységet is folytathat. A tag magatartása akkor alapozhatja meg a kizárást, ha az veszélyezteti a lakásszövetkezet biztonságos fenntartását, szabályszerű és szakszerű működését, akadályozza más tagok érdekérvényesítését. A másodfokú bíróság megítélése szerint a lakásszövetkezet egyik tagjának vagy lakáshasználójának sérelmére megvalósított cselekmény, személyes ellentét által motivált magatartás, ha az közvetlenül a lakásszövetkezet működésére nem hat ki, a kizárás alapjául nem szolgálhat. Mindezekre tekintettel a felperes által tanúsított, a társadalmi elvárásoknak nem megfelelő magatartást - többlet tényállási elem hiányában - olyannak tekintette, amely miatt kizárásnak nem volt helye. Az alapszabályt sértő igazgatósági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló döntést ezért helytállónak tartotta.

Az alperes a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében, elsődlegesen kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását. Másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését, az eljáró bíróságok új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását indítványozta. Előadta, hogy a jogerős ítélet az Lsztv. 38. § /1/ bekezdés a/ pontját sérti. Álláspontja az volt ugyanis, hogy a felperes a perbeli magatartásával az alperes lakásszövetkezetet súlyosan sértő, illetve veszélyeztető magatartást tanúsított. Megismételte a megelőző eljárások során kifejtett álláspontját, miszerint a Ptk. 38. §-a értelmében, a szövetkezet megalakításának általánosan meghatározott céljai között szerepel a tagjainak egyes társadalmi szükségleteinek kielégítése. E szükségletek közé sorolandó a magántulajdon védelme, a biztonságos és élhető lakókörnyezethez való jogosultság is. Állította: a lakásszövetkezeti közösség bármely tagjának a felperes által elkövetett cselekménnyel okozott sérelme az egész közösséget is veszélyezteti. Amennyiben az következmények nélkül marad az, a közös célok érdekében történő együttműködés ellehetetlenüléséhez, a közösség felbomlásához, megszűnéséhez vezethet. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes a közös tulajdonban álló helyiségben tanúsította a sérelmezett magatartást. Cselekménye ezért a szövetkezet egészének,

az Alkotmány 13. §-ában rögzített tulajdonhoz való jogát is sértette.

Az alperes szerint a felperes által tanúsított magatartás a lakásszövetkezetet is rossz színben tünteti fel, pályázatokon való részvétel során, illetve a mindennapi életben az alperes számára hátrányokkal járhat.

A felperes a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján. Megállapította, hogy a támadott határozat nem jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett az eljárt bíróságoknak a keresettel támadott határozat alapjául megjelölt magatartás értékelésével.

Az alperes álláspontjával ellentétben úgy ítélte, hogy a felperes által tanúsított - nem vitásan a társadalmi elvárásoknak nem megfelelő - magatartás közvetlenül, az alperes alapszabályban rögzített tevékenységi köréből eredő érdekeit nem sértette, és nem is veszélyeztette. A felperesi magatartás megakadályozására a sérelmet szenvedett tulajdonostársnak nem jogi vagy jogi /polgári jogi, büntetőjogi/ eszközök igénybevételére lett volna módja. A peres eljárásban az alperes lakásszövetkezet létét, működését veszélyeztető körülmények nem merültek fel. Az alperes alaptalanul állította, ezért a felülvizsgálati kérelmében, hogy a jogerős ítélet a tag kizárásának jogszabályi feltételeit tartalmazó Lsztv. 38. § /1/ bekezdés a/ pontját sérti.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján emiatt a jogszabályoknak megfelelő, eljárási szabálysértés nélkül hozott, felülvizsgálati kérelemmel támadott határozatot hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárás során igazolt költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről a Pp. 270. § /1/ bekezdése, illetve 78. § /1/ bekezdése alapján rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2010. szeptember 24.

Dr. Bodor Mária sk. a tanács elnöke
Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. előadó-bíró
Dr. Csőke Andrea sk. bíró